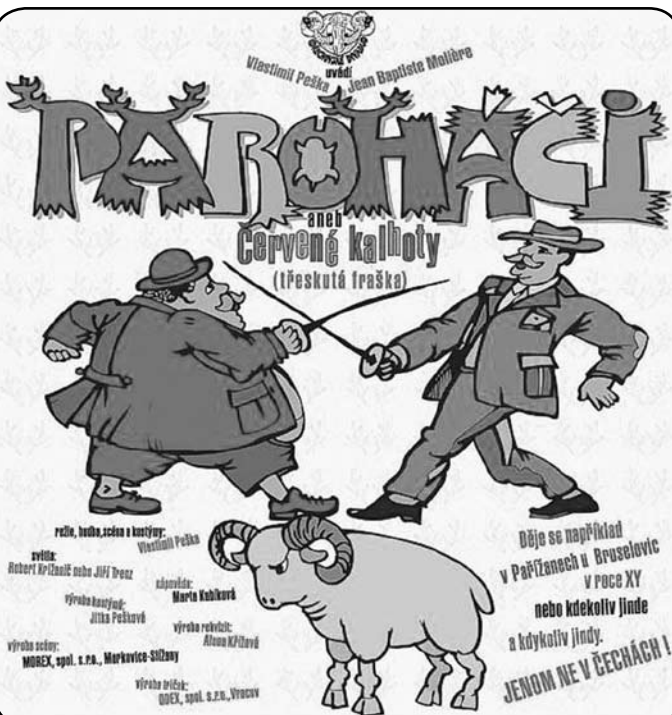

OŘCHOVSKÉ DIVADLO OŘCHOV U BRNA

uvádí třeskutou frašku
Vlastimila Pešky a Jeana Baptisty Molièra

PAROHÁČI aneb Červené kalhoty

Pokud se dramaturgové a režiséři pídí po titulu, ve kterém si mohou herci doslova zařadit a zároveň divákům polechtat bránici nebývalým způsobem, pak je doporučení na Peškovu transkripci komedií J.B. Molièra v komedii zbrusu novou zcela na místě. Autor pracoval naprosto volným způsobem se dvěma méně známými komediami. S Pánem z Prasákova a s Doktorem proti své vůli, ze kterých vytahuje pouze některé scény. Kostru děje pak rozvádí a přidává mnohé situace, které však působí doslova „Molièrovsky“. Možná by se hodilo i říci „Molièrovsko-Peškovsky“. Děj, který se točí kolem červených kalhot konšele Doubka, záletné ženy druhého konšele Borováňka, po svatbě toužící Lucindy a šišlavého ševce Kokrhele, který se z donucení vydává za doktora, je věru košatý a právem ho lze označit, jako třeskutou frašku, která však nepostrádá míru dobrého vkusu. Je to prostě titul, který je hoden označení kvalitního lidového divadla, které skvěle reprezentuje již celá desetiletí scéna Ořechovského divadla. Ta se také ujala prvního provedení zbrusu nové komedie. Pod režijní taktovkou pana autora a principála Ořechovského divadla v jedné osobě se představí, vedle zkušených ořechovských herců a hereček, také několik nových tváří. Přijďte se podívat! Přijďte se smát s námi lidským nešvarům a především lidské blbosti, která je, jak známo, věčná!

AGENTURA JANA OLOMOUC

uvádí
Karel Jaromír Erben

KYTICE

Jedná se o klasické zpracování Erbenových balad podbarvených scénickou hudbou Miroslava Pokorného, v podání dvou herců **Jany Novákové** (členky umělecké agentury Jana) a **Lukáše Vyvlečky** (člena skupiny Screammers), kteří zdramatizovali balady:

MATEŘIDOUŠKA HOLOUBEK POLEDNICE ŠTĚDRÝ DEN SVATEBNÍ KOŠILE VODNÍK

Erbenova sbírka balad Kytice z roku 1853 bývá bez nadsázky označována za jedno z nejvýznamnějších děl české literatury. Erben se při její tvorbě nechal inspirovat především lidovým folklórem a podněty převzatými z lidové slovesnosti, které následně přebásnil.

Divadelní představení Kytice je určeno večernímu publiku, studentům středních škol (doporučeno v rámci maturitních témat) a rozšíření výuky českého jazyka žákům II. stupně základních škol.

DIVADELNÍ SOUBOR J. K. TYL BRODEK U PŘEROVA

uvádí komedii
J. B. MOLIÉRA

ZDRAVÝ NEMOCNÝ

Režie: **Eva Procházková**

Text sleduje: **Kateřina Herzingerová**

Světla: **Jiří Procházka**

Zvuk: **Jan Navrátil**

Scéna a kostýmy: **Miroslava Šmídová**

Osoby a obsazení:

Argan: **František Procházka**

Tonička: **Liběna Hasová**

Anděla: **Andrea Fleissigová**

Belina: **Květoslava Dienerová**

De Bonnefoi: **Josef Vrána**

Diaforius: **Jan Ježek**

Tomáš (syn Diaforiuse): **Martin Šmída**

Kleantes: **Jan Bilička**

Berald: **Karel Kratochvíl**

Purgon: **Jiří Procházka**

Premiéra 15.prosince 2007

Slovo režiséra:

Molière vytvořil tuto hru v době, kdy již umíral na tuberkulózu. Ztratil dlouholetou družku Madeleine Béjartovou a taktéž místo u dvora, kde byl v době panovníka Ludvíka XIV. velmi oblíben jako ředitel divadelní společnosti, která organizovala dvorní slavnosti.

Drama z lékařského prostředí bylo v té době velmi oblíbené. Bylo kritikou tehdejší společnosti, kdy stály proti sobě dva navzájem se ovlivňující proudy středověkého lékařství, lidový a učený. Zástupci lidového lékařství byli především porodní báby, kořenářky, mastičkáři, zaříkávači, ranhojiči či lazebníci.

Učená medicína má své počátky v klášterech, odkud se postupně přesunula na univerzitní půdu. To byla jedna z příčin řevnivosti mezi lékaři, kteří museli svou vědu neustále obhajovat před teology. Od 13. století byli lékaři vzděláváni na univerzitách zakládaných v Itálii a západní Evropě. Ke vzdělání patřila znalost složení lidského těla, znalost povahy člověka, určovaná dle působení čtyř tělesných šťáv (sanqa - krev, flegma - hlen, cholera - žluč, melancholie - černá žluč), určení příznaků a průběhu nemocí, znalost léčivých a škodlivých účinků rostlin a jiných léčebných látek, způsoby vyrábění léků atd.

Další vědní disciplínou byla například i astronomie, astrologie a rétorika. Znalost latinského jazyka, schopnost logického rozebrání problému a argumentace získaná studiem rétoriky byly jedinečným prostředkem k získání důvěry při jednání s pacienty. Středověký lékař byl na své pověsti existenčně závislý. O každém případě mluvil často s okolím, nikoliv s nemocným, jako o velmi těžkém. Jestliže došlo k uzdravení, byl považován za zachránce, pokud ke smrti, byl alespoň zkušeným prognostikem. Při známkách neblahého vývoje nemoci raději neriskoval a předstíral, že odchází daleko, než ho stihne zlá pomluva.

Ve sporu s lékařskou etikou bylo, že si lékaři neváhali říct o honorář předem, aniž by jejich mnohdy šarlatánské metody mohly zaručit úspěch léčby. Pochybné léčebné metody (pouštění žilou, přikládání pijavic, projímadla, zvracení, používání medikamentů se zázračnou mocí atd.) byly pak spíše příčinou zhoršení stavu nemocného nebo končily dokonce smrtí. Ale i ve středověku lidé toužili po dlouhém a kvalitním životě a středověcí lékaři se mnohem častěji než dnes věnovali prevenci.

Molière proto vytvořil postavu Argana - hypochondra, který tyranizuje svoji rodinu přehnanou péčí o své zdraví, aniž by si připouštěl, že se stává loutkou v rukou lékařů, lékárníků a dalších šarlatánů, kteří z jeho posedlosti mají prosperující živnost.

Od smrti Moliéra, který sám hledal cestu k uzdravení, uběhlo už několik století. Lékařská věda dnes pokročila natolik, že by nebyl problém jeho tuberkulózu vyléčit. Ovšem s hypochondry a jejich horlivými dodavateli všech potřebných medikamentů a pomůcek, zlepšujících a zkvalitňujících jejich život, by se zřejmě potkal na každém kroku. Jen si všichni přiznejme, jestli občas každý z nás nepropadne panice a ovlivněn reklamami nezjistí, že bez multivitaminů, minerálů, bifidus aktiv, GS condra, léků od bolesti, gingo biloby či kosmodisku nemůže dál žít.

Eva Procházková, režisérka

DIVADÉLKO ANDROMEDA PRAHA

uvádí pohádku

JAK PRINCEZNA MÁŇA ZACHRÁNILA MARTINA Z PEKLA

účinkují: Andrea Soušedíková,
Dodo Slávik

režie: Irena Lahodná

písničky: Dodo Slávik, Irena Lahodná

Hloupý čert Haramáš sebere místo lakomce
Hrabala hodného Bártovic Martina do pekla.

A jelikož co peklo jednou schvátí, již nikdy
nevrátí, musí Martina osvobodit
statečná princezna Máňa.

Jak se jí to podaří, uvidí děti ve veselé
pohádce plné písniček.

DIVADÉLKO ANDROMEDA

Všechny pohádky Divadélka Andromeda Praha jsou činoherní, veselé a plné písniček. Většina z nich byla oceněna na festivalu Miniteatro Havířov v roce 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005 a 2007 za herecký výkon, hudbu, či režii.

Ve všech pohádkách i dalších pořadech Andromedy se zpívá živě, jsou vedeny od začátku až do konce, děti nemají čas se nudit, naučí se různé písničky i tance, zasoutěží si a podobně. Divadélko Andromeda Praha se dostalo do povědomí diváků a pořadatelů v celé republice a jestliže ho ještě neznáte, věříme, že se tak brzy stane.

**DIVADELNÍ SOUBOR
KS VELKÁ BYSTŘICE**

ROZPAKY ZUBAŘE SVATOPLUKA NOVÁKA

Autoři:

Kazimír Lupinec a Sonya Štemberová

Režie:

Tomáš Hradil

Scéna:

DSKSVB

Text sleduje:

Vlasta Polzerová

Technická spolupráce:

Jiří Werner

Osoby a obsazení:

MUDr. Svatopluk Novák

Roman Tegel

MUDr. Petr Kokeš

Zdeněk Hrbek/Aleš Hořínek

Primář Hofman

Pavel Dorazil

MUDr. Eva Plicková

Dagmar Oliberiusová/Eliška Šimúnová

MUDr. Jiřina Imrmanová

Barbora Lacinová

Sestra Jana

Marie Pecůchová

Lucie Hajníková

Veronika Polzerová

premiéra: 4. února 2007

O souboru:

Divadelní soubor Kulturního střediska Velká Bystřice vznikl před 131 lety jako Divadelní soubor Osvětové besedy, takže celý loňský rok se nesl v duchu oslav tohoto velkého výročí. Za ta léta prošel soubor různými změnami a svým divákům nabídl spoustu inscenací jak pro dospělého diváka, tak i pro diváky nejmenší.

Současná generace tohoto souboru kráčí ve stopách předchozích generací, a proto se snaží inscenovat takový typ divadelních her, který je přitažlivý pro širokou veřejnost. I když občas sáhneme po náročnějším díle, komedie stále zůstávají hlavním dramaturgickým plánem našeho divadelního souboru.

O hře:

Komedii Rozpaky zubaře Svatopluka Nováka napsali členové divadelního souboru V. A. D - Kladno Kazimír Lupinec a Sonya Štemberová a slavili s ní obrovský úspěch po celé republice. Ve velmi krátké době tato hra překročila jeviště amatérských souborů a začala se objevovat i na scénách profesionálních.

Každému z nás se asi občas stane, že přichází do práce a nemá zrovna dobrou náladu, nebo naopak cítí potřebu ukázat svým kolegům, že je to právě on, kdo je prostě nejlepší - stačí málo stanovit pravidla (obodovat jednotlivé pracovní úkony) a pak už jenom sčítat body. A teď to všechno přenesme do ordinace Vašeho zubního lékaře. Jste si jisti, že za dveřmi ordinace Vašeho zubaře čeká skutečně ten hodný a ohleduplný lékař, kterému s důvěrou svěrujete svůj chrup k ošetření, nebo se pod bílým pláštěm skrývá vlk v rouše beránčím, kterému jde pouze o získání co největšího počtu bodů. Samozřejmě že ne, je tu přece lékařská etika, ale zkuste si to jen tak, představit...

DIVADLO BROD UHERSKÝ BROD

Ludvík Aškenazy

TONKA ŠIBENICE

ANEB PRAVDIVÝ PŘÍBĚH

**ANTONIE PAŘÍZKOVÉ,
LEHKÉ HOLKY S DOBRÝM SRDCEM**

Napůl morytát o čtyřech dějstvích

Režie: **Roman Švehlík**

Hudební doprovod: **Marcela Trtková, Tomáš Lekaš**

Technici: **Vlastimil Rešiliáno, Roman Švehlík**

Kostýmy: **Blanka Vojancová, Lenka Sasínová**

Scéna: **Rudolf Jedounek, Lenka Sasínová**

Text sledují: **Ludmila Šohajová, Hana Marková**

Osoby a obsazení:

Antonie Pařízková - **Petra Beníčková**

Madame Diamantová - **Marie Nešporová**

Blažena Peterková - **Lenka Sasínová**

Mici - **Dagmar Svobodová**

Lola - **Veronika Kubišová**

Heli - **Zuzana Chramostová**

Emilka - **Veronika Mahdalová**

Taťána - **Markéta Švehlíková**

Kuno von Kusak - **David Kryštof**

Komisař Flixner - **Bohuslav Křivda**

O naší slečně Tonince...

Antonie Pařízková, Tonička, Tonka, později jen Tonka Šibenice. Příběh této pověstné pražské prostitutky je dnes již legendou. Co je skutečné na tomto příběhu? A co je jen snůškou lidské fantazie? První, kdo Antonie Pařízkovou vyzpovídal, byl novinář E. E. Kisch, který podle její výpovědi napsal reportáž Nanebevstoupení Tonky Šibenice. Ano, Tonka Šibenice, vlastním jménem Antonie Havlová, skutečně existovala. Narodila se v roce 1861 a příběh, který jí „zničil kariéru“ se skutečně odehrál v roce 1881. To jí bylo dvacet let. Od té doby byla známá tím, že navštěvovala odsouzené k smrti, aby jim poslední noc před popravou nabídla duševní i fyzickou útěchu. Apropos: byla pětáctýřicetkrát trestána! Už Kisch zpracoval tento námět do podoby malé divadelní hry. A v roce 1930 Karel Anton natočil podle tohoto námětu film Tonka Šibenice, který je pokládám za první český zvukový film a jeden z nejlepších filmů 20. let 20. století u nás vůbec. Z pozdější doby je známá dramatizace Miloše Macourka. V slavné inscenaci Tonka Šibenice excelovala Gabriela Wilhelmová coby stará, životem protřelá prostitutka.

Ludvík Aškenazy Kischovu předlohu původně neznal a tak pojal svůj výklad lehké holky z trochu jiného konce. K látce se vracel celých 18 let, které strávil v emigraci a vytvořil celkem devět verzí scénáře. Kromě toho napsal úspěšnou verzi příběhu pro televizi a v sedmdesátých letech zpracovával látku pro divadlo (vídeňský Josefstadttheater). Později se k Tonce vrátil ještě jednou, v podobě rozhlasové hry. Aškenazyho hra je zvláštní, na příběh z bordelu příliš cudná, čtyřnásobný vrah Prokůpek není ten pravý „hororový bestiální vrah“ a smrt se děje jaksi spíše za scénou. Aškenazy totiž hledá v dialogu nosné mikrosituace, které spíše nechtěně vypovídají o každé postavě něco podstatného. Podobně jako je tomu u A. P. Čechova.

Tak jako ve všech ostatních Aškenazyho dílech najdeme i zde úsměv, pohodu a humor. Ale nedejme se zmást. Za úsměvem je vždy něco hořkého. Je to naše svědomí. Aškenazy touží po porozumění mezi lidmi. Proto zde Tonka vystupuje jako bezelstná mladá žena, která nabízí jiným pomoc a za ni je tvrdě potrestána. Všechny postavy hry si zde sní svůj vlastní život. Ale život zůstává snům vzdálen a lidem stále něco dluží. Nebo si lidé sami něco dluží?

Hra byla napsána německy, z němčiny ji přeložil autorův syn Jindřich Mann a dramaturgickou korekci provedl Aškenazyho přítel Luboš Pistorius. My jsme ve hře škrtnali minimálně a přidali jsme pouze písničky, které podle nás atmosféru doby dokreslují. Je to druhá a poslední z her, která má připomenout dramata, která se na brodském jevišti za totality nesměla objevit. Dnes je i po třiceti letech, které uplynuly od jejich vydání, považujeme za téměř současná. (První inscenace: Zpráva o pohřbívání v Čechách od Fr. Pavlíčka)

**Příjemné zažívání Vám přeji
Roman Švehlík a členové Divadla Brod**

HANÁCKÁ SCÉNA PŘI MĚKS KOJETÍN

uvádí

komedii inspirovanou filmem Někdo to rád horké

HOLT NĚKDO TO RÁD HOT

Režie: **Radim Koráb**

Scénář: **Radim Koráb, Jakub Šírek**

Světla a zvuk: **Zdeněk Novák**

Scéna: **Radim Koráb, Nikola Švédová**

Pohybová spolupráce, nápověda: **Tomáš Mikulíčka**

Hrají:

Pusinka

Tereza Panáková

Joe, Josefína

Jan Kramář

Jerry, Dafné

Marek Machalík

Sladká Sue, mafián, gangster

Lenka Šípková

Polly, členka sborku Jenny, gangster

Marie Němečková

členka sboru Britney, gangster

Hana Hášová

Bienstock, Osgood, mafián Bonaparte

Jakub Šírek

gangster, Tiggy, členka sboru Deli

Hana Svačinová

gangster, Diggy, členka sboru Kelly

Jana Dvořáková

Psí dečka

Milan Ligač

členka sboru Mary, gangster

Markéta Páleníková

kamelotka, členka sboru Hortenzie

Klára Krčmařová

členka sboru Olivie, gangster

Markéta Malíková

premiéra: 2. května 2007

Úspěch a pozitivní ohlasy na divadelní představení Hanácké scény „Holt někdo to rád hot“ přimělo kojetínský divadelní spolek vystoupení několikrát reprízovat, uvést v okolních obcích a zúčastnit se s ním i 16. ročníku Divadelního Kojetína 2008.

Zhruba hodinová hra vás zavede do Ameriky v období hluboké hospodářské krize a tvrdé prohibice. Pít se chodí tajně do různých podniků maskovaných za autoservisy, sklady, v krajních případech dokonce za pro tyto účely tak nezvyklé podniky, jako je pohřební služba.

A právě do takového ústavu se vydávají Joe a Jerry, dva obyčejní hudebníci z Chicaga.

Během večera však bar navštíví i parta obávaného mafiána Psí dečky. Joe s Jerryem jako jediní přeživší prchají, ale gang si jich na poslední chvíli všimne a zahajuje pronásledování.

Jak se hudebníci se situací vypořádají?

Zhlédnutím inscenace budete mít jasno.

**Divadelní soubor Hanácká scéna Kojetín
vám přeje příjemnou zábavu**

DIVADELNÍ SPOLEK KROMĚŘÍŽ

uvádí

hořkou komedii s detektivní zápletkou

Eric Emmanuel Schmitt

MANŽELSKÉ VRAŽDĚNÍ

Překlad: **Michal Lázňovský**

Režie: **Láry Kolář j. h.**

Osoby a obsazení:

Gilles - Jiří Kašík

Líza - Jana Štěpánová

Premiéra: 28 .února 2008

Kdo je Erick Emmanuel Schmitt?

V současné době asi nejúspěšnější francouzský spisovatel se řadí i mezi významné světové autory.

Vystudoval filosofii a přednášel na univerzitě.

V roce 1991 byla uvedena jeho divadelní hra Noc ve Valognes, za dva roky velmi příjemně diváky překvapila další hra Návštěvník. Získala i několik francouzských prestižních cen „Molierů“.

V roce 1994 vydal první román Sekta Egoistů.

Dnes má autor co dělat, aby podepsal svým fanouškům knihy, které vycházejí ve Francii v mnohatisícových nákladech a je překládán do mnoha jazyků. Velké popularitě se těší čtyřka novel o různých světových náboženstvích - buddhismu (Milarepa), islámu (Pan Ibrahim a květy Koránu), křesťanství (Oskar a růžová Dáma) a judaismu (Noemovo dítě). V Čechách byly uvedeny jeho hry Návštěvník a Libertin.

Slovo o hře

Komorní tragikomedie Manželské vraždění (Petits crimes conjugaux), jejíž premiéra se uskutečnila v Paříži v září 2003, je pohledem na manželství v dnešní době.

Na to manželství, o kterém se na jedné straně říká, že je institucí zastaralou, a které je neustále zpochybňováno, ale bez něhož si svůj život většina z nás nedovede představit.

Schmitt se zaměřil se na jediný a podstatný rozměr tohoto vztahu: na život páru.

Muž a žena.

Mohou ti dva spolu vůbec trvale žít?

Pár na jevišti, Líza a Gilles spolu žijí 15 let.

Aspoň jak tvrdí ona.

Není to totiž tak docela jisté, protože Gilles ztratil paměť.

Ted' se vrací do jejich údajně společného bytu, Líza se jej snaží uvést zpátky do jejich života.

Ale říká mu pravdu?

Nezneužívá jeho ztráty paměti k tomu, aby celé jejich soužití zkreslila?

Aby vybudovala nový život na falešných základech? Gill a Líza nám dovolí ze zajímavého úhlu nahlédnout

nejen do svého pokoje, ale třeba si s jejich pomocí reflektivně pootevřete i dveře vlastního partnerského vztahu.

Nad večerem plným záhad, se navíc vznáší poněkud hitchcockovská atmosféra...

Líza: „Pozvracela jsem ti auto.“

Gill: „To nevadí, stejně už mi ta barva připadala nějaká vyblitá.“

**NÁMĚSTÍ OSVOBODITELŮ Č. P. 14
LOUTKOVÉHO DIVADLA SVČ OPAVA**

podle Sofoklovy tragédie

ANTIGONA

na motivy upravily:
Tereza Lexová a Bára Kroulíková

Režie: Tereza Lexová
Dramaturgie: Bára Kroulíková
Kostýmy: Marie Harasímová
Scéna: Tomáš Novák

Hrají:
Antigona: Milada Vyhnálková
Kreón: Aleš Musil
Isména: Nela Prokešová
Haimon: Marek Prokeš
Eurydika: Vratislava Holčáková
Šašek: Eva Peterková
Teiresias: Tereza Lexová
Eteoklés: Tomáš Novák
Polyneikés: Marcel Mroček

Antigona

Antický příběh o konfliktu jednotlivců, jejich hrdosti, neústupnosti, zpupnosti a neodvolatelnosti ukvapených rozhodnutí.

Slovo o souboru

Divadelní soubor Náměstí Osvoboditelů č. p. 14 vznikl jako všechno možné shodou náhod na jaře roku 2007 v kuchyni dvoupokojového bytu v Opavě. Utopickou ideou Báry a Terezy, dát dohromady naprosto odlišné typy lidí, kteří se navzájem vůbec neznají.

Celá tato konspirace byla motivována sobeckým přáním výše jmenovaných dam inscenovat Sofoklovu Antigonu, pro kterou se obě nesmírně nadchly. Oproti všem očekáváním se 1. setkání potencionálních amatérských herců nesmírně povedlo a oni projevili přání scházet se i nadále a pokusit se „vylézt na jeviště“.

Prvotní plán zněl: Po úspěšném provedení Antigony soubor nenápadně rozpustit.

Během mnoha společně strávených hodin však bylo nutné tento plán trochu přepracovat: Po úspěšném provedení Antigony najít další zajímavou práci a soubor NEROZPOUŠTĚT!!!
Zatím je přece stále o čem mluvit...

DIVADLO VYSOKOZDVIŽNÉHO SOUMARA OPAVA

HRA

Scénář: Jiří Karen

Režie: Jiří Karen a Robert Vaněk

Klavírní doprovod: Jiří Blata

Scénografie: Zvrácený pohaší mašůček

Hrají:

ALÍ: **Václav Hromada**

JOHN: **Robert Vaněk**

MAO: **Jiří Karen**

SPRÁVCE HRY: **Filip Šimeček**

O DIVADLE

Divadlo Vysokozdvížného Soumara je opavský amatérský divadelní soubor výstředních mládežníků úspěšně tropících scénická alotria. To lze doložit zejména vřelou diváckou odezvou (něco mezi smíchem, řehotem a kašlem) na naší první hru Rys ostřevídný v rámci opavského festivalu Na cestě (listopad 2007), Lipnického Mantlu (září 2007), v neposlední řadě však také při příležitosti 15. ročníku Přehlídky amatérských divadelních souborů Divadelní Kojetín 2007, kde jsme pobavili všech pět diváků a zasvěceně pohovořili s ještě zasvěcenější porotou. Protože je však důležité i bezpečné zázemí, soubor si již několik měsíců užívá tepla domovské scény v Loutkovém divadle Opava, jehož smluvní podmínky nás na půdě LDO zavazují k abstinenci, absenci vulgarismů a k používání domácí obuvi. Proto byl pro řadu z nás podpis smlouvy velkým sebezapřením.

DVS je charakteristické tím, že hraje výhradně autorské hry. Má to řadu důvodů. Krom toho, že nechceme stále dokola adaptovat již stokrát adaptované klasiky, kteří se bezesporu u nejdne z těchto adaptací obrací v hrobě, svou soběstačností alibisticky kryjeme případné nedostatky v dílech tradičních autorů. Hlavním důvodem je však to, že chceme prezentovat vlastní tvorbu, jejíž doménou je transcendentální varianta Malého bílého psíka, jenž je alfou a psí našeho uměleckého odkazu a jehož čistotu si divák odnáší ve své duši. Naplněn touto krásnou něžnou bělobou povznáší své ego. Toto bohužel Molière ani Čechov nenabízí...

O NÁS

DVS nemá vůdce, šéfy, nadřízené ani podřízené. Zástupcem (nikoli vedoucím) DVS je Robert Vaněk, známý svou nebývalou schopností improvizovat, čímž geniálně vyplňuje slabá místa her (někdy vyplňuje i ta silná a někdy úplně všechna). Kromě vyřizování formalit působí také jako lákadlo dívčí části divácké populace. Dalším důležitým hercem je Jiří Karen, který napsal většinu našich her. Pevně věříme, že jeho myšlenky povedou k povznesení evropského kulturního potenciálu. Jiří má rád kořeny a mňaučení.

Mezi ostatní herce je třeba zmínit zejména Václava Hromadu, tvůrce našich obsáhlých webových stránek, triček i grafických motivů na našich propagačních materiálech. Za mistrný hudební doprovod je odpovědný Jiří Blata, jehož mléčný doping strčí do kapsy veškeré podpůrné látky. Libertinské principy a vlastní literární tvorbu do DVS přináší pro změnu Filip Šimeček, další ze stálých herců.

O HŘE

Prezentovaná hra Hra je vesmírnou a světovou premiérou, čímž prosíme diváky a erudovanou porotu o trochu nadhledu formou širokého úsměvu či šklebu. Hra je zajímavým pokusem o nalezení hranice možností lidské vůle a o zamyšlení se nad otázkou, do jaké míry jsme sami strůjci svého osudu. Příběh popisuje netradiční zábavu tří chlapců, spočívající v podivuhodné společenské hře. Až rituální patos místy ostře kontrastuje s absurditou, která se prolíná herními pravidly. Chlapci, vtaženi do víru soutěže, zapomínají na reálný svět a dostávají se do konfliktu, jehož rozuzlení však nečekaně přichází ze zcela jiné, snad až nadpřirozené strany. Nadšení ze společenské zábavy se postupně mění ve smrtelnou hrůzu...

Sám autor, Jiří Karen, o Hře napsal: „Mně se Hra velice líbí (není nad autorský narcismus). Použil jsem zde tradovanou baltickou zásadu tří samoobsluh, která snad dává inscenaci potřebný spád. Smysl vidím v tom, že nejedna bytost může být považována za existenci, pakliže není pojednána jako parafráze bytí ve významu houfu.“

Doufejme tedy, že Hra sklídí nejméně takový úspěch, jako náš předchozí počín. Naše umělecká profilace se za uplynulý rok bezesporu posunula kupředu, avšak délku tohoto posunu posoudí jedině naši milí diváci.

**MALÁ SCÉNA
ZLÍN**

uvádí
Dodo Gombár

**MEZI NEBEM
A ŽENOU**

REŽIE:
Dodo Gombár j.h.

HRAJÍ:
**Marta Bačíková
Pavel Vacek j.h.
Dalibor Dufek
a kytarista Honza Podhorný**

Premiéra 16. prosince 2007

Dvanáct měsíců. Dvanáct setkání...
Muž a žena. Věčné téma. Věčný boj.
Věčné nalézání...

„... je to hra o čase, pomíjivosti,
křehkosti vztahů a lásky. Je o víře v to,
co nás přesahuje a o pohledu
do vlastních zákoutí.
Také o pochybnosti a logice života,
jeho tvrdosti a poezie.“

**DIVADLO BEZ STŘECHY
PŘI O. S. THALIA A MKS VYŠKOV**

uvádí
Katalin Thuróczy

SCHODY PRO KOČKU

Překlad: **András Halász**

Režie: **Tomáš Dorazil ml.**

Dramaturgie: **Vladimír Golda**

Scéna a kostýmy: **Ivana Macháčková**

Světla: **Přemysl Ševčík, Jaroslav Štark**

Osoby a obsazení:

Žofka: **Adriana Roučková**

Gita: **Tereza Suchomelová**

Divadlo Bez střechy (DBS) je volným sdružením přátel divadla, které funguje pod záštitou O. S. Thalia ve Vyškově a Městského kulturního střediska ve Vyškově.

DBS se zaměřuje zejména na náročnější diváky, jimž nabízí komorní inscenace silných příběhů složitých lidských osudů. Nevyhýbá se však ani větším projektům s podobně laděnou poetikou. Vedle klasických dramatických textů používá DBS vlastních dramatizací světové i české literatury. Důležitou složkou divadelních inscenací je jejich výtvarně-hudební stránka, na niž klademe mimořádný důraz, stejně jako i na kvalitně a podrobně zpracované programy k jednotlivým inscenacím.

Za dobu svého působení od roku 2003 DBS nastudovalo šest divadelních inscenací - Hrubínovu Romanci pro křídlovku (2003, režie Dagmar Musilová), Nabokovovu Lolitu (2005, režie Tomáš Dorazil ml.), Té síly díl jsem já na motivy Goethova a Marlowova Fausta (2006, režie Ladislav Stýblo), Patříš mi! Aneb Fernando Krapp mi napsal dopis (2007, režie Petr Nýdrle), Hypnoskop na motivy povídek Věry Chase (2007, režie Ladislav Stýblo) a příběh současné maďarské autorky Katalin Thuróczy Schody pro kočku (2007, režie Tomáš Dorazil ml.). Do dalších let DBS plánuje inscenovat například Lorcovu Pláňku či hru Dvojhlavý orel francouzského dramatika Jeana Cocteaua.

Od vzniku souboru se do divadelních aktivit zapojilo přes 60 osob, v současnosti v souboru aktivně působí asi čtyři desítky osob (herci, režiséři, dramaturg, technický personál), divadlo dále ke spolupráci zve i další hostující divadelníky. Soubor celkem odehrál přes 40 divadelních představení nejen na domovské scéně, ale i na dalších místech ČR (například Brno, Zlín, Hodonín, Kyjov, Bučovice, Křenovice, Veverská Bítýška ad.).

DBS působí na domácí scéně Besedního domu ve Vyškově, kde hraje přibližně dvakrát v měsíci. Jednou měsíčně soubor vyjíždí se svými představeními do českých a moravských měst a na divadelní festivaly a přehlídky. Mezi největší úspěchy DBS patří postup inscenace Lolita přes regionální přehlídku Hoblík 2006 v Hodoníně, celostátní přehlídku amatérského činoherního a hudebního divadla Divadelní Děčín / Divadelní Třebíč 2006 v Třebíči až na Jiráskův Hronov 2006. Na Divadelní Třebíč 2007 se probíjela i divadelní montáž Té síly díl jsem já. Hrubínova básnická skladba Romance pro křídlovku v podání vyškovského souboru Divadlo bez střechy se v roce 2004 propracovala na celonárodní divadelní přehlídku Divadelní Třebíč a byla oceněna také na mnoha regionálních přehlídkách.

DIVADLO DOSTAVNÍK PŘEROV

uvádí pekelnou komedii

JAK SE PEKLO ZADLUŽILO A CO Z TOHO VŠECHNO BYLO

Hrají:

Lucipér: **Vrat'a Lukeš/Zdeněk Hilbert**

čertice Loštice: **Pavína Konvičková**

čert vrátný: **Boženka Weiglová**

Annabergbuchholz: **Renata Bartlová**

Frtál: **Michal Takáč/Bob Šponar**

čertice Čučice: **Dáša Hrubá**

čert Markouš: **Dalibor Buš**

čert Čunda: **Dalibor Koutný**

čert Debrník: **Gyula Nyars**

čertice Dasha: **Daška Stoklásková**

čertice Radvanice: **Lenka Dudová/Jana Císařová**

Andělka: **Pet'a Trubačová**

Inscenaci připravili

Scénář: **Jaroslav Koloděj**

Testy písní: **Jaroslav Koloděj**

Hudba: **Ivan Němeček**

Režie: **Vlasta Hartlová**

Choreografie: **Vlasta Hartlová**

Scéna: **Vrat'a Lukeš**

Kostýmy: **členové souboru**

Zvuk: **Lukáš Pavelka, Michal Takáč**

Světla: **Bob Šponar, Ondra Šebek**

Text sleduje: **Jitka Lukešová**

Produkce: **Ivo Kolařík**

Divadlo Dostavník v roce 2008

Pro divadelní sezónu roku 2008 připravuje Divadlo Dostavník pohádku Jaroslava Koloděje s hudbou přerovského rockera Ivana Němečka **JAK SE PEKLO ZADLUŽILO**. Režie se ujala Vlasta Hartlová, členka Moravského divadla Olomouc. O tom, jak se peklo zadlužilo a co z toho všechno bylo, vypráví hudební pohádková komedie pro děti i dospělé, která bude mít premiéru 10. března 2008 v 19:30 hodin ve Velkém sále Městského domu Přerov. Není pohádka jako pohádka.

Slovo režisérky

Milí malí i velcí diváci,

znáte přísloví: „Kdo lže, ten krade

a do pekla se hrabe“?

Jenže nikde není dáno kolik se toho musí nalhat

a nakrást, aby člověk přišel do pekla.

A právě tím problémem si lámou hlavu i naši pekelní obyvatelé:

Proč se peklo zadlužilo?

Proč se zastavil přísun hříšníků?

Proč musí lidská bytost vysvobodit čerta?

a další Proč... se řeší v den, kdy Lucipér, velký šéf, má narozeniny.

Nebojme se tedy vstoupit Branodórem přímo do epicentra pekla mezi čertíky a čertice a stát se jedním z nich.

K tomu nám pomáhá právě divadlo. A magie jeviště, pokud budete chtít, ve vás probudí fantazii, dovolí vám zazpívat, smát se i přemýšlet.

Nezapomeňte, že není pohádka jako pohádka!

Pekelný zážitek vám přejí

Vlasta Hartlová